

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ รากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอีกสถาบันหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้ประชาชนมีความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมืองที่ดี อันนำไปสู่ความกลมใสรักธาในระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นองค์กรที่ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลเพื่อให้มีส่วนช่วยเหลือดูแลประชาชนในท้องถิ่น ภายใต้กรอบของกฎหมายรัฐบาลเป็นผู้ทำหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ เทคนิคต่างๆ ให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่น การกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นต่างๆ มีอำนาจในการจัดการดูแลกิจการหลายๆ ด้านของตนเอง กิจการที่ท้องถิ่นมีสิทธิจัดการดูแลจัดการดำเนินงานในท้องถิ่นที่สำคัญ เช่น การแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง ทำให้ท้องถิ่นได้รับการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้นๆ นอกจากนี้เป็นการส่งเสริมให้คนแต่ละท้องถิ่น ได้มีโอกาสแสดงความสามารถพัฒนาบทบาทตนเองในการดูแลรับผิดชอบท้องถิ่นตนเอง และยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นพื้นฐานสำคัญของคนในท้องถิ่น ได้รับความเชื่อถือต่อท้องถิ่นตนเอง เสริมสร้างความมั่นคงให้มั่นคงและเข้มแข็งสังคมมีความเจริญก้าวหน้าทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (โกวิทย์ พวงงาม 2549 : 18) และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (2550 : 113) มาตรา 283 ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นในท้องที่ที่มีความเจริญน้อยและกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ของประเทศ ถือว่าเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นระดับล่างสุด และใกล้ชิดกับประชาชนในระดับฐานรากมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบันจัดขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งเป็นกฎหมายที่

ตราขึ้นเพื่อใช้แทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 และมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งจนถึงฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (ธีรวุฒิ โสภณัฐกุล, 2550 : 65) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สามารถรับรองการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้นและพัฒนาไปสู่การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล (สนธิ จรอนันต์, 2549 : 63)

อย่างไรก็ตามหลังจากมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา องค์การบริหารส่วนตำบลประสบปัญหา อุปสรรคและข้อจำกัดในการดำเนินงานหลายประการ (สถาบันดำรงราชานุภาพ, 2539 : 3-5) ได้แก่ 1) ขาดงบประมาณในการบริหารงาน ทั้งนี้เนื่องจากหลักเกณฑ์ในการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กำหนดด้านรายได้ไว้เพียงด้านเดียว 2) ขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ผู้บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งที่มาจากฝ่ายการเมือง คณะกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ ในส่วนพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ ขาดความเข้าใจในบทบาทและอำนาจหน้าที่ของตนเอง ขาดความเข้าใจในเรื่องของกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับและหนังสือสั่งการ 3) ปัญหาความขัดแย้งภายในองค์การบริหารส่วนตำบล นับตั้งแต่ได้รับการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลปรากฏว่าความขัดแย้งในการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่เสมอ และ 4) ปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างยิ่งจากการสำรวจข่าวสารการร้องเรียนจากสื่อมวลชนและการร้องเรียนไปยังกรมการปกครอง พบว่า ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนยังขาดคุณธรรมและ ความซื่อสัตย์ ปฏิบัติงานไม่ถูกต้อง ตามระเบียบหรือมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริตในรูปแบบต่าง ๆ จนมีการร้องเรียนจากกลุ่มองค์กรต่าง ๆ และประชาชนไปยังอำเภอ จังหวัดและส่วนกลาง

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานและสภาพการดำเนินงาน องค์การบริหาร ส่วนตำบล ดังนี้ วัฒนศักดิ์ จังจรรยา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเขาสวนกวาง จังหวัดขอนแก่น โดยรวมและรายได้มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ โครงสร้างอำนาจหน้าที่ การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารงบประมาณ

การบริหารการพัสดุ การบริหารงานบุคคล และการบริหารสำนักงาน และปราณีต ไชนพันท์ (2547 : 164) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัด นครพนม ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครพนม มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก สำหรับปัญหาสภาพการดำเนินงานโดยรวมและรายด้านได้อยู่ในระดับน้อย ผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครพนม ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

องค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน ได้รับการจัดตั้งขึ้นจากสภาตำบลปะหลานตาม หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0318/51601 ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2539 เรื่อง การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขอให้ดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 113 ตอนพิเศษที่ 52 ง วันที่ 25 ธันวาคม 2539 โดยได้ดำเนินงาน ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 และได้สรุปผลการพัฒนาขององค์การบริหารส่วน ตำบลในระยะที่ผ่านมา ปรากฏว่าได้มีการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ไว้หลายด้าน ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน. 2552 : 9, 13-15)

1. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ดำเนินการทำให้ประชาชนเริ่มมีการรวมกลุ่มประกอบ อาชีพ ซึ่งสามารถสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น เช่น กลุ่มโรงผลิตปุ๋ยชีวภาพ กลุ่มเย็บเสื้อผ้า กลุ่มผ้าไหม มัดหมี่-ย้อมสีธรรมชาติ กลุ่มทำนา กลุ่มเลี้ยงวัว กลุ่มทำไม้กวาดทางมะพร้าว บ้านคงเค็งหมู่ที่ 11
2. การพัฒนาด้านสังคม ได้จัดสรรงบประมาณในการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด สนับสนุนงบประมาณให้ที่ทำการปกครองอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยตาม โครงการลดอุบัติเหตุ ช่วงเทศกาลสงกรานต์ สนับสนุนงบประมาณให้สถานีตำรวจภูธรพยัคฆภูมิพิสัย โครงการ ฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อป.พร.) ประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรได้ร่วมกิจกรรม ที่เป็นประ โยชน์ต่อสังคม เช่น กิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และกิจกรรมวันสำคัญของชาติ จัดทำป้ายรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ เพื่อลดอุบัติเหตุ ร่วมประชุมเพื่อปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรักษาความสะอาด และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จัดทำโครงการปลูกต้นราชพฤกษ์ และหญ้าแฝกเฉลิมพระ เกียรติ จัดทำโครงการรณรงค์การใช้ปุ๋ยชีวภาพ จัดทำโครงการวิ่งขง เฉลิมพระเกียรติ 116 วัน จากวันแม่ถึงวันพ่อ จัดทำโครงการป้องกันอุบัติเหตุช่วงวันปีใหม่ และวันสงกรานต์ และจัดทำ โครงการอบรมหน่วยกู้ชีพกู้ภัยตำบลปะหลาน

3. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้ดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และก่อสร้างถนนดินเพื่อใช้ในการติดต่องานของประชาชนในพื้นที่ ซ่อมแซมถนนลูกรัง ซ่อมแซมถนนลาดยางสายพุดไซสง-พยัคฆภูมิพิสัย ระยะทาง 4.3 กิโลเมตร ก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลปะหลาน ปรับปรุงซ่อมแซมระบบไฟฟ้าสาธารณะภายในเขตพื้นที่ และปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปาในเขตพื้นที่

4. การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้สนับสนุนทรายอะเบท และน้ำยาพื้นยุงลายให้กับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ใช้ทำลายยุงน้ำ และแหล่งเพาะพันธุ์ยุงเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก จัดทำกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ในโครงการเดินวิ่งเฉลิมพระเกียรติ และสนับสนุนให้ทุนการศึกษานักเรียน

5. การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร ได้ดำเนินการจัดเวทีประชาคมเพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชน เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารและพัฒนาสนับสนุนงบประมาณในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูล จปฐ. และสนับสนุนงานด้านการเลือกตั้ง และการจัดประชาคมเพื่อเผยแพร่ประชาธิปไตย

6. การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และนันทนาการ อุดหนุนงบประมาณ ค่าอาหารกลางวันและวัสดุการศึกษาแก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่ จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อให้มีการออกกำลังกายทั้งในระดับตำบล และระดับอำเภอ ตลอดจน และจัดงานวันเด็กแห่งชาติประจำปี

7. การพัฒนาด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ร่วมจัดงาน ประเพณีท้องถิ่นต่างๆ เช่น งานบุญประเพณีตรุษท้าวเต่า บุญบั้งไฟ ประเพณีวันลอยกระทง เป็นต้น และส่งเสริมให้ครูภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตตำบลได้แสดงออกผลงานของตนเองในการจัดงานสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ในระดับอำเภอ

8. การดำเนินงานด้านอื่นๆ ดำเนินการให้บริการประชาชนด้านต่างๆ ที่ได้รับการร้องขอ และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้ เช่น งานด้านข้อมูลข่าวสาร งานด้านระบบสารสนเทศ งานด้านท้องถิ่นไทยความสะอาด เป็นต้น

จากความสำคัญ และการดำเนินงานดังกล่าวที่ยังไม่การศึกษาในรูปแบบของงานวิชาการ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลานในเชิงปริมาณ โดยกำหนดให้คณะกรรมการหมู่บ้านซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนเป็นตัวแทนของประชาชนและประสานงานระหว่างประชาชนกับองค์การบริหารส่วนตำบล จึงน่าจะเป็นกลุ่มประชากรที่สามารถตอบข้อสอบถามได้ตรงประเด็นและเป็นไปตามข้อเท็จจริง ซึ่งข้อเสนอ

ที่ได้ นำจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำแนกหมู่บ้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้าน ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการศึกษา

1. ระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านอาศัยที่อยู่ในหมู่บ้าน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมแตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จำนวน 9 ด้าน ดังนี้

- 1.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 1.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 1.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

- 1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 1.7 คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- 1.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นทางราชการมอบหมาย

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากร คือ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 147 คน (ที่ทำการปกครองอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย, 19 กุมภาพันธ์ 2553)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ คณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่ได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Simple size) เพื่อเป็นตัวแทนของประชากรโดยวิธีการคำนวณทางสถิติตามวิธีการของยามานะ (Yamane, 1973 : 727) จำนวน 108 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

4. ขอบเขตระยะเวลา คือ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ เดือนมีนาคม - เดือนเมษายน พ.ศ.2553

5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

5.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) หมู่บ้านที่คณะกรรมการอาศัยอยู่ จำนวน 13 หมู่บ้าน

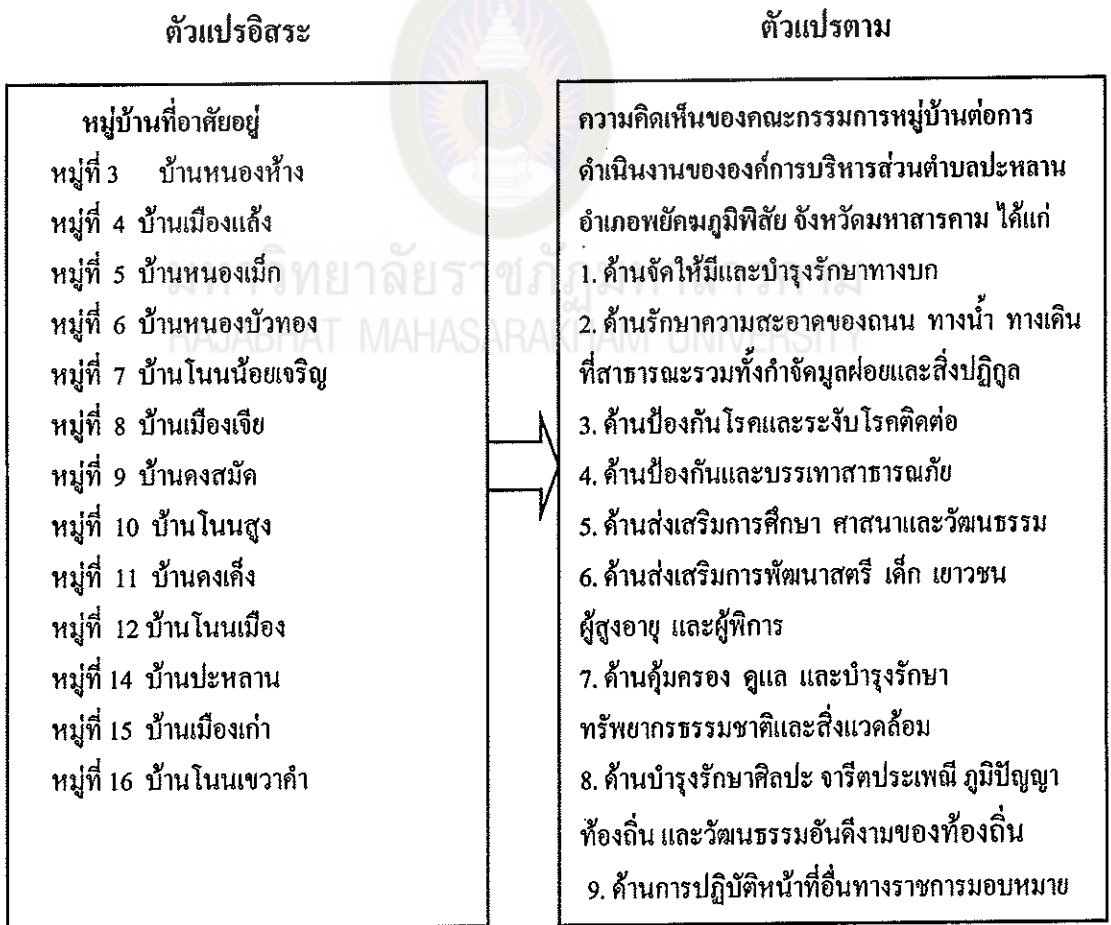
5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 9 ด้าน ได้แก่

- 5.2.1 ด้านจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก
- 5.2.2 ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- 5.2.3 ด้านป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

- 5.2.4 ด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5.2.5 ด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- 5.2.6 ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 5.2.7 ด้านคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.2.8 ด้านบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
- 5.2.9 ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นทางราชการมอบหมาย

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาสร้างกรอบแนวคิดในศึกษา ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกที่เกิดจากการรับรู้ ความรู้สึก ความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาจแสดงออกมาในรูปแบบของการพูด การเขียนก็ได้ ความคิดเห็นของแต่ละคนอาจแตกต่างกันหรือคล้ายคลึงกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับพื้นฐานในการแสดงออกของแต่ละบุคคล เช่น ความรู้ ประสบการณ์ การได้รับข้อมูลข่าวสาร บทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาคั้งนี้หมายถึงความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

2. **ระดับความคิดเห็น** หมายถึง ระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ได้แก่ มีความคิดเห็นมากที่สุด มีความคิดเห็นมาก มีความคิดเห็นปานกลาง มีความคิดเห็นน้อย และมีความคิดเห็นน้อยที่สุด

3. **การดำเนินงาน** หมายถึง การปฏิบัติงานหรือการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลานตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังนี้

3.1 **ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก** หมายถึง การจัดสรรงบประมาณในการสร้างถนนอย่างเหมาะสมการซ่อมแซมรักษาถนนที่ชำรุดอย่างสม่ำเสมอ การสร้างถนนคอนกรีตครอบคลุมทุกหมู่บ้าน การสร้างถนนได้ตามมาตรฐาน

3.2 **ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน ที่สาธารณะและการกำจัดขยะมูลฝอย** หมายถึง การเก็บขยะมูลฝอยเป็นประจำ จัดให้มีรถดูดส้วมบริการในพื้นที่ มีการทำความสะอาดที่สาธารณะ จัดหาภาชนะรองรับขยะอย่างพอเพียง

3.3 **ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ** หมายถึง การกำจัดขุยกลายเป็นประจำ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี การรณรงค์และป้องกันโรคติดต่อ

3.4 **ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** หมายถึง การจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดับเพลิงการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยจากลมพายุ การจัดศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย การให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ง

3.5 **ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม** หมายถึง การจัดโครงการอาหารกลางวันให้เด็กนักเรียนจัดให้มีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตการสนับสนุนทุนการศึกษาในแก่ประชาชนในท้องถิ่น

3.6 ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ หมายถึง การช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน การช่วยเหลือสงเคราะห์คนชรา อย่างทั่วถึง การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้พิการอย่างทั่วถึง มีกิจกรรมให้เยาวชนได้ แสดงออกถึงความสามารถ

3.7 ด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การรณรงค์อนุรักษ์ป่าไม้ จัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้เป็นประจำทุกปี จัดกิจกรรม รณรงค์ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม การรณรงค์อนุรักษ์แหล่งน้ำธรรมชาติ

3.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอัน ดีของท้องถิ่น หมายถึง การจัดประเพณีตามเทศกาลเป็นประจำทุกปี สนับสนุนการผลิตผล การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการสืบ สถานภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.9 ด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่นทางราชการมอบหมาย หมายถึง มีการรณรงค์ ป้องกันปราบปรามยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณตามโครงการไทย เข้มแข็งอย่างเพียงพอ และมีการรณรงค์เกี่ยวกับการปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ

4. คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง คณะบุคคลที่มาจากการแต่งตั้งหรือการเลือกตั้ง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน การปฏิบัติ หน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ. 2551 อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ซึ่งมี หน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาต่อผู้ใหญ่บ้าน

5. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และหมายถึงองค์การบริหาร ส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ประโยชน์การศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการ ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ให้มีดียิ่งขึ้น